

Το μέλλον του φυσικού αερίου στην Ευρώπη

21/Αυγ/2019 12:45

Η βιομηχανία φυσικού αερίου θα αντιμετωπίσει σημαντικές μεταβολές τις επόμενες δεκαετίες μέχρι το 2050 και πιο μετά λόγω της μετάβασης της ΕΕ σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Στο πλαίσιο αυτό, έχουν δημοσιευθεί πρόσφατα σημαντικές μελέτες για το μέλλον του φυσικού αερίου, οι οποίες παρουσιάζουν διαφορετικές προβλέψεις και αποτελέσματα, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις καταλήγουν σε ριζικά διαφορετικά συμπεράσματα. Η παρούσα έκθεση εξετάζει τα πορίσματα των πιο πρόσφατων εκθέσεων σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς φυσικού αερίου στην ΕΕ μέχρι το 2030 και το 2050 με στόχο την καταγραφή των διαφορετικών συμπερασμάτων και την εξέταση των αιτιών που οδηγούν στην απόκλισή τους.

Μέχρι το 2030, η ζήτηση για φυσικό αέριο εκτιμάται ότι θα παραμείνει σταθερή ή θα μειωθεί ελαφρά. Η μετάβαση σε σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με φυσικό αέριο μπορεί να αποτελέσει μια βραχυπρόθεσμη ή μεσοπρόθεσμη λύση για τις χώρες που καταργούν σταδιακά την χρήση άνθρακα. Το φυσικό αέριο μπορεί επίσης να συμβάλει στην ευελιξία που απαιτείται στον τομέα της ενέργειας λόγω του αυξανόμενου μεριδίου των διαφόρων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας όπως η αιολική και η ηλιακή ενέργεια. Οι διάφορες προβλέψεις για την ζήτηση μέχρι το 2050 οδηγούν σε σημαντικές διαφορές στα συμπεράσματα των ερευνών. Όσο μεγαλύτερος ο στόχος μείωσης των εκπομπών ρύπων μέχρι το 2050 στο σενάριο, τόσο μικρότερη η πρόβλεψη για την ζήτηση φυσικού αερίου.

Καθώς η ΕΕ κινείται προς τους στόχους της για το 2050, ένα μείγμα αερίων χαμηλών ή και μηδενικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, όπως βιοαέριο, βιομεθάνιο, υδρογόνο (μπλε και πράσινο) και συνθετικό μεθάνιο, αναμένεται να αντικαταστήσουν το φυσικό αέριο. Το βιοαέριο και το βιομεθάνιο είναι σήμερα οι πλέον εμπορικά έτοιμες εναλλακτικές λύσεις για την αντικατάσταση του φυσικού αερίου και δεν απαιτούν σημαντικές αναβαθμίσεις των υποδομών. Ωστόσο, η παραγωγή τους θα περιοριστεί λόγω της διαθεσιμότητας πρώτων υλών και των γενικότερων συνθηκών.

Το υδρογόνο μπορεί επίσης να παραχθεί για να αντικαταστήσει τη χρήση φυσικού αερίου. Η παραγωγή μεγάλων ποσοτήτων υδρογόνου, ωστόσο, και η ανάπτυξη ενός πλήρως τροφοδοτούμενου από υδρογόνο εργοστασίου είναι απίθανη χωρίς το "μπλε υδρογόνο", το οποίο παράγεται από φυσικό αέριο και χρησιμοποιεί τη δέσμευση και αποθήκευση άνθρακα (CCS). Το "μπλε υδρογόνο" θα βοηθούσε στην αύξηση της παραγωγής υδρογόνου αρχικά, ωστόσο η

παραγωγή του δεν είναι μια απαλλαγμένη από τον άνθρακα διαδικασία - ακόμη και με τη χρήση τεχνολογίας CCS. Το "πράσινο υδρογόνο" παράγεται από ανανεώσιμες πηγές και συνεπώς απαιτεί μεγάλους όγκους προσιτής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την περαιτέρω ανάπτυξη και μείωση του κόστους της τεχνολογίας ηλεκτρολυτών.

Ηζήτηση αερίων καυσίμων με χαμηλό ή και μηδενικό συντελεστή εκπομπών άνθρακα θα εξαρτηθεί από τις τελικές τους χρήσεις στους τομείς της ενέργειας, των υποδομών, των βιομηχανιών και των μεταφορών. Επίσης, θα καθοριστεί από τις επιλογές που θα έχει η ΕΕ και τα κράτη - μέλη της στο κόστος, την ευκολία, τη διαθεσιμότητα, την αποδοχή και τις υποδομές. Αυτό θα έχει επίσης συνέπειες για τα υπάρχοντα δίκτυα φυσικού αερίου και τους φορείς εκμετάλλευσής αυτών, ορισμένα από τα οποία θα πρέπει να προσαρμοστούν. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα αντιμετωπίσουν την πρόκληση μιας ολοένα πιο αποκεντρωμένης διαχείρισης της διανομής.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)